

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta filozofická
katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil(a): Mgr. Daniela Blahutková, Ph.D.

Práci předložil(a): Eva Bartovská

Název práce: Interpretace fenoménu bláznovství v renesanční filosofii a literatuře

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem předložené bakalářské práce je výklad fenoménu bláznovství a úvaha o jeho podobách, jak o nich svědčí texty renesančních myslitelů a literátů. Cíl práce lze považovat za naplněný, avšak málo uspokojivým způsobem.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Text má dvě hlavní části: první má v návaznosti na dnešní kulturně-historický diskurz představit fenomén bláznovství ve vztahu k renezanční a provést určitou klasifikaci jeho projevů. Ty pak mají být ve druhé části práce hledány a vykázány v dobové krásné literatuře (interpretací motivů a postav v ní). Teoretické východisko má autorce skýtat především Foucaultova studie o dějinách ne-rozumu v tzv. předlékařském období a Delumeauovo podání renezanční. Tuto část práce považuji za velmi problematickou – postrádám jasně terminologické vymezení (bláznovství, šílenství, nerozum...), autorka také nijak nepředstavuje linii Foucaultova myšlení a rovnou foucaultovsky klasifikuje (hysterie, mánie, melancholie). Kromě toho přejímá další dílčí „kategorie“, které opět bez dalšího konstatuje (srv. kap. 2.1). V kapitolách o melancholii, mánii a hysterii v renezanční perspektivě místy splývá jazyk dnešního bádání a jazyk medicínské a filozofické literatury 16.-17. stol. (zejm. u parafrází Foucaulta místy nelze rozlišit mezi jeho vlastním výkladem a jeho referencemi o dobovém pojetí „chorob“; tak se např. dočteme, že „mánie, ale i melancholie, se týkají ... pohybu fluid“, s. 18; že hysterie souvisí s prostupností těla i duše, s. 16, apod.).

Druhou část práce lze označit za méně problematickou. Eva Bartovská představuje související motivy a postavy devíti dobových literárních děl (od E. Rotterdamského, S. Branta, Ariosta, Cervantese a Shakespeara) – a místy vcelku zdařile interpretuje. Ovšem např. postavy jako Ariostův Roland nebo Don Quijote jsou nejprve výslovně představeny jako ilustrace melancholie, ale vzápětí je na nich ukázáno „maniakální chování“ (Roland) nebo „případ člověka trpícího mánii a bludy“ (D.Q.). Je take škoda, že interpretace mají jen ilustrovat „kategorie“ z první části práce – nenásleduje žádné vyhodnocení rozborů literárních děl. Toto jen částečně doplňuje stručný závěr, upomínající na celkový koncept práce.

Celý text je poznamenán formulačními obtížemi a nesouvislostí výkladu. Sice evidentně prošel jazykovou korekturou, ale zlepšila se jen gramatika – nelogičnosti, nenávaznost podávaných informací i věcné chyby zůstaly (srv. např. s. 11: „Na počátku 16. stol. začaly vzrústat pochybnosti o tom, zda je kapacita lidského rozumu omezená.“ S. 13: „Kniha Anatomie melancholie vyšla r. 1621 – tedy z období renezanční – narozdíl od děl Foucaulta a Černouška, kteří v tomto období psali.“ Nebo: odkud kam vede výklad na s. 10, co sděluje 2. odstavec na s. 20, co je míněno formulací „obrázky, dříve tzv. 'dřevoryty'“ na s. 21?)

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je velmi slabý. I v opravené verzi jsou gramatické i stylistické chyby, ovšem v menším množství než v předchozí verzi práce. Poznámkový aparát i ostatní formální náležitosti práce jsou v pořádku.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

I po provedených úpravách je zřejmý rozpor mezi náročným konceptem práce a jeho realizací. Výklad je opřen o široký okruh primární i sekundární literatury, ale bez její znalosti se v podání Evy Bartovské velmi těžko orientuje. Poněkud příznivější dojem budí, jak již bylo zmíněno, interpretace literárních děl.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Jestliže se Vám podařilo ukázat, že postavy renezančních literárních děl lze „diagnostikovat“ jako melancholiky, maniaky a hysteriky, co z toho plyne? Jak to vypovídá o renezanční kultuře? Připomeňte, jestli to potvrzuje nebo vyvrací něco, o čem píšete v první části práce.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

při věcné a promyšlené obhajobě možno uvažovat o
dobře

Datum: 27.8.2014

Podpis: